

emmaus UUTiset

ACTIVISTS
FOR
CHANGE

EMMAUS HELSINGIN JÄSENLEHTI – www.emmaushelsinki.fi – NRO 1/2015

KUMPPANI | s6

Mietitkö koskaan, mitä tekisit, jos epätoivoinen mies tulisi ovellesi? Antaisitko hänelle yösijan? Mitä tapahtuisi huomenna? Entä jos et pääsisi miehestä eroon vaan hänen kohtalonsa tulisi sinun asiaksesi?

PUHEENVUORO | s2

Vastuu vaatii johdonmukaisuutta ja haparoinnin sietämistä.

AHERTAJA | s11

Ulla Hoyer on tehnyt Emmauksessa niin pieniä kuin suuriakin asioita.

KUTSU | s12

Yhdistyksen kevätkokous 22.4. klo 17.15

Hapuilua

VAIKEINTA on katsoa lähelle. Nähdä ne ehdot ja ennakkokäsitykset, joihin olemme syntyneet. Repiä etäisyyttä arvoihin, joista kuva itsestämme ja elämästämme on muodostunut. Nähdä ne perusteet, joiden mukaan arvioimme omaa ja toisten elämää, mittaamme onnellisuuttamme ja onnistumisiämme.

Aina näin ei tarvitse tehdä. Usein olisi kuitenkin syytä.

Monet tavat ja tottumukset tuntuvat luonnollisilta. Mitä yhtenäisempi meitä ympäröivä todellisuus on, sitä luonnollisemmalla vallitsevat käsitykset tuntuvat. Kun yhteisöt ja niiden edustamat arvot, tavat ja tottumukset törmäävät, joudumme arvioimaan omia käsityksiämme uudelleen. Saamme mahdollisuuden nähdä omat ennakkoluulomme. Tämä on se lahja, jonka vaikkapa vapaa liikkuvuus kaikkine käytännön vaikeuksineen meille tarjoaa.

Kun kykenemme näkemään lähelle, meille avautuu mahdollisuus tehdä todellisia valintoja oman elämäme suhteen. Vapaudumme luonnollisesta tavasta toimia. Alamme kaivata perusteluja, jotka ovat kestäviä uudessa tilanteessa. Hetkessä, jossa maailma avautuu entistä rikkaampana. Enkä nyt tarkoita, että kaikki uudet mahdollisuudet olisivat jonkinlainen lisä edellisten päälle. Tähänhän me olemme tottuneet. Lyhyt jakso suomalaista lähihistoriaa on

ollut vaurastumisen ja kasvun aikaa. Kysymys on ollut lähinnä siitä, kuinka kasvun tuoma hyvä on haluttu jakaa. Kenelle mikäkin osuus siitä on katsottu kuuluvan.

Nyt tilanne on päinvastainen. Olemme saavuttamassa tai joidenkin mukaan jo ohittaneet lakipisteen, jonka jälkeen alkaa pudotus. Nyt kysytään: Kenen kädestä sinä otat kiinni, kun alamäki alkaa?

EMMAUS HELSINGISSÄ suurin osa vapaaehtoisista on eläkeläisiä. Työuran ja mahdollisen (pienten lasten) vanhemmuuden jälkeen on aikaa miettiä, mitä elämältään haluaa. Ilahduttavan usein vastaus on ollut jotakin, joka on tuonut mukaan Emmaukseen.

Itsekin olen tehnyt näin. Minulle emmauslaisuus näkyy valintoina, jotka usein merkitsevät jostakin luopumista. Tähän olin toki tottunut jo ennen Emmausta.

"Kenen kädestä otat kiinni, kun alamäki alkaa?"

Pienten lasten vanhempana joudun kuitenkin tilanteisiin, joissa oma johdonmukaisuuteni törmää lasten etuun. Karkeasti ristiriidan voi tiivistää kahteen kysymykseen: Mitkä oman elämäni valinnat voin säilyttää lasteni kannetta-

viksi nyt, kun he eivät niistä voi vastata? Ja: Mitkä oman elämäni valinnat tulevat lasteni kannettaviksi joka tapauksessa? Näistä jälkimmäinen on myös yhteiskunnallinen kysymys.

Lisääntynyt haparointini ennen niin selkeiden kysymysten edessä johtuu kasvaneesta vastuusta. Mutta eikö tämä sama vastuu ole meillä jokaisella? Eihän vastuu voi rajautua vain "omiin" lapsiin.

Niin kauan kuin horjahtelen ja haparoin, ei tämä ristiriita ole päästänyt minua otteestaan. Ja niin kauan on toivoa. ■

mennyt JÄ tulevaa

Yhdistyksen kuulumisia

Yhdistyksen syyskokous pidettiin Vallilan kirpputorilla 24.11.2014. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin **Helka Ahava** ja jäseniksi **Mika Aalto-Setälä**, **Henri Holmberg**, **Tuula Kajonen**, **Marja Keskitalo-Ojala**, **Pia Koskinen**, **Irma Lahdensuo**, **Phill Lewis**, **Anu Lähde**, **Sirkka Potila**, **Maria Witting**.

Emmaus Suomen nimityksiä

Emmaus Suomen vuosikokouksessa 24.1. valittiin hallitukseen seuraavat henkilöt: puheenjohtaja **Carina Aaltonen**, sihteeri **Pia Saikkonen-Sandell**, taloudenhoitaja **Eeva-Sisko Veikkola**.

Suomen kansallinen edustaja Emmaus Euroopan hallituksessa on **Robert Jansson** ja Emmaus Helsingin edustaja Emmaus Suomen hallituksessa on **Tuula Kajonen**.

Kirpputorien kuulumisia

Helmikuun 2. päivä viisitoista emmauslaista Vallilasta kävi vierailulla Lauttasaareissa. Jatkossa yhteistyötä kirpputorien välillä on tarkoitus tiivistää.

Ystävänpäivänä Lauttasaaren ja Vallilan kirpputoreilla oli kuninkaallinen tunnelma, kun Karjalohjalta oli tullut peräti viisi prinsessaa itse suunnitelluissa puvuissa mukanaan prinsessoiden turvamies ja autonkuljettaja. Päivän myynti, 850 euroa, annettiin Toivo ja Rauha ry:lle.

Kansainvälistä vesipäivää vietettiin molemmilla kirpputoreilla 17.3. Päivän myynti, 1 733 euroa, ohjattiin Kansainvälisen Emmauksen Nokoué-järven vesiprojektiin Beniniin.

Lauttasaaren kirpputorilla on kevään aikana aloittanut neljä uutta vapaaehtoista. Työilma-
piiri on ollut innostunut.

Tavaraa Lauttasaareissa on saatu aiempaa enemmän esille ja myynti on pysynyt hyvänä. Kirpputorille on vihdoin hankittu kassa- ja tietokone. Maksupäätte otetaan käyttöön huhtikuussa. Kirpputorin toiminnasta vastaa **Leena Hyrsky-Kosenius**.

Cordiksen tiilituotanto kehittyä

Yhteistyökumppanimme Etelä-Afrikassa on Emmaus Cordis, jonka tiilituotantoa olemme tukeneet jo pari vuotta. Tänä vuonna lähetimme 10 000 €, joilla Cordis on hankkinut koneet kahteen raskaimpaan työvaiheeseen: tiilimassan sekoittamiseen ja tiilien muotoiluun.

Kati-koti

Pieni ryhmä emmauslaisia vieraili Virossa Kohilan toimintakeskuksessa helmikuun alussa. Henkilöauton jokainen kolo oli täyteen pakattu tavaraa turvakuskuksen kirpputorille, niin että hädin tuskin neljä matkalaista mahtuivat itse mukaan.

Cordiksen uudet koneet helpottavat raskaimpia töitä.

- Työpajatoiminta on alkanut Katikodin tiloissa. Kohilan kunta on antanut turvakeskukseen yläkerrasta tilan työpajaa varten, mutta ennen muuttoa niihin täytyy tehdä iso remontti. Toimintaan osallistuu katikotilaisten lisäksi myös muita kehitysvammaisia. Sveitsiläisiltä tukijoilta saaduilla varoilla työpajaan on voitu palkata kaksi ohjaajaa.

Sopimus Helsingin kaupungin kanssa kuntouttavata työstä

Emmaus Helsinki on tehnyt kaupungin kanssa sopimuksen kuntouttavasta työtoiminnasta. Sopimuksen mukaan räätälöimme jatkossa heikosti työllistyvillä henkilöillä sopivia työtehtäviä ja mietimme kullekin sopivan pituisen työajan.

Juhlatoimikunta

Emmaus Helsinki täyttää ensi vuonna 50 vuotta. Tarkoituksena on suunnitella erilaisia tapahtumia ja juhlaulkaisua. Suunnittelussa on mukana tiedotustiimi. Mukaan mahtuvat kaikki kiinnostuneet. Ilmoittaudu Anulle toimistoon. ■

emmaus KALENTERI

- 22.4. klo 17.15 kevätkokous Kepan uusissa tiloissa Elimäenkatu 25-27
- 25-26.4. Kierrätystehdas Kaapelilla
- 23-24.5. Maailma kylässä -festivaali
- 25.5. Virkistyspäivä Viron Kohilassa
- 29.6.-15.8. Työleiri Ahvenanmaalla
- 14-16.8. Emmaus Suomen seminaari Ahvenanmaalla

muistokirjoitus

Kaksi Emmauksen isää on poistunut luotamme

RURIK RANCKEN 23.11.1923-7.1.2015

"Rurre" Rancken syntyi Kemiössä, mutta työskenteli 20 vuotta kirjastonhoitajana Tammissaareissa. Vuonna 1958 hän meni naimisiin Birgitin, "Bigin", kanssa. Avioliitosta syntyi neljä lasta. Pariskunta löysi hengellisen kotinsa kveekareiden luota.

Rurre ja Bigi löysivät jo varhaisessa vaiheessa elämäntehtävänsä Emmauksessa. 1964 he olivat perustamassa Kehitysmaayhdistys Pääskyä, joka avasi vuonna 1965 Suomen ernsimmäisen Emmaus-kirpputorin Tammissaareissa. Rurre ja Bigi vaikuttivat aktiivisesti Emmaus Helsingin syntymiseen vuonna 1966.

Vuonna 1973 Westervikissä sijaitsevaan vanhaan kouluun perustettiin Emmaus-yhteisö. Rurre jätti työnsä kirjastossa ja muutti koko

perheensä kanssa yhteisöön. Lukemattomat ihmiset maailman eri kolkilta asuivat yhteisössä lyhyempiä tai pidempiä ajanjaksoja.

Rurre ja Bigi myötävaikuttivat aktiivisesti Emmaus-ryhmien syntymiseen eri puolilla maata aina Rovaniemeltä Lappeenrantaan asti. Pariskunta toimitti myös Svalakvitter-julkaisua, jolla oli parhaimmillaan 1500 lukijaa. Heidän ansiostaan Äiti Teresan peittojen kutomisesta tuli Suomessa kansanliike. Rurrella oli myös tärkeä merkitys prosentiliikkeen ja Kepan (Kehitysyhteistyön palvelukeskus) syntymiseen.

Emmaus-yhteisön lopetettua toimintansa 1990 Rurre ja Bigi asuivat jonkin aikaa Västervikissä sijaitsevassa talossa. Bigin kuoltua auto-onnettomuudessa Rurre vietti viimeiset vuotensa Blomsterhemmetin palvelutalossa.

"Emme ole ehkä muuttaneet maailmaa, mutta työme on tehnyt lukemattomien ihmisten elämän paremmaksi", summasi Rurre Emmaus Uutisille antamassaan haastattelussa pari vuotta sitten.

KAUKO HYRSKY 13.8.1931-28.11.2014

"Emmaus on antanut minulle takaisin uskoni ihmisen hyvyteen." Nämä "Kake" Hyrskyn

sanat, jotka hän lausui Emmauksen ahertajan haastattelussa, tuntuivat tärkeiltä, kun saimme suruviestin hänen kuolemastaan.

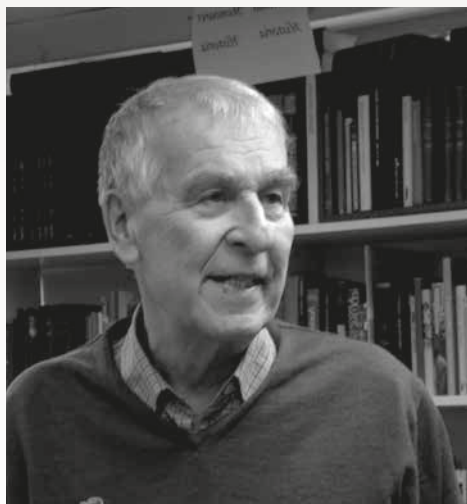
Ainakin kaksi asiaa yhdisti Rurrea ja Kakea: Emmaus ja rakkaus kirjoihin. Kun Kake jäi 1996 eläkkeelle teollisuuden palveluksesta, löysi hän aluksi tiensä Lauttasaaren Emmaukseen asiakkaan ominaisuudessa. Kuultuaan, ettei kukaan ehtinyt lajitella ja hinnoitella lahjoituksina saatuja suuria kirjamääriä, Kake päätti ottaa asian vastuulleen.

Kakelle oli tärkeää, että Emmaus antoi mahdollisuuden kierrättää kirjoja ja käyttää niistä saadut tulot hyviin tarkoituksiin. Emmauksessa hän sai myös mielekästä työtä ja mahdollisuuden tavata "niin monia erilaisia ja hyviä ihmisiä".

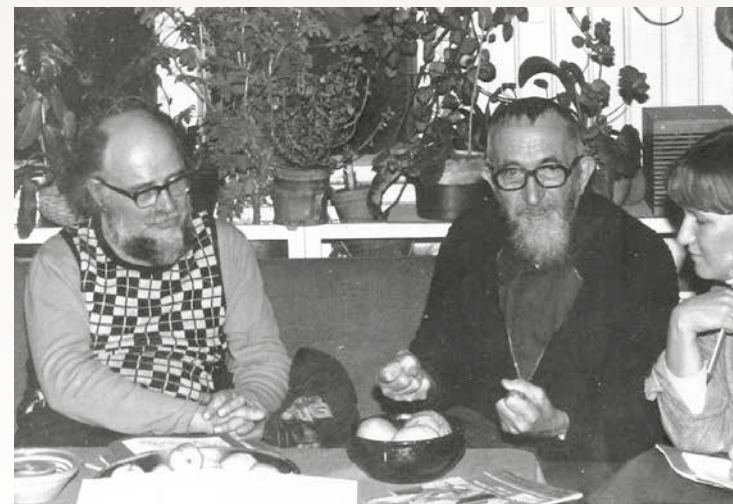
Pitkän aikaa Kakella oli tapana olla Emmauksessa melkein joka päivä. "Pitää kantaa vastuunsa ja ajatella Emmauksen parasta". Vastuun kantamista jatkaa nyt Leena-tytär, joka vastaa Lauttasaaren kirpputorin toiminnasta.

Muistamme Rurrea ja Kakea kaivaten mutta ennen kaikkea kiitollisuudella.

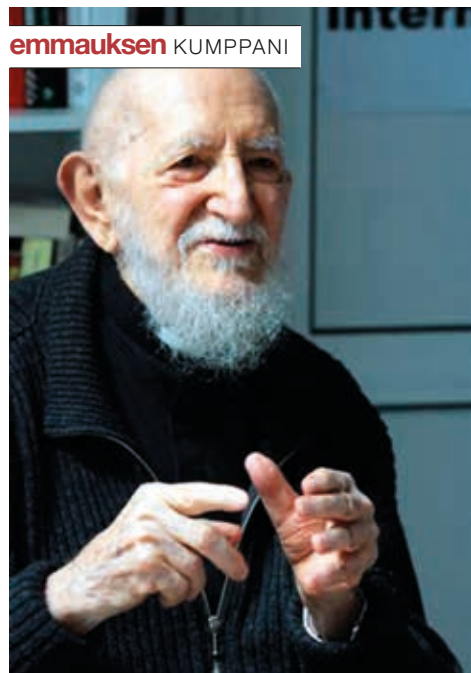
TEKSTI ULF SÄRS | KUVAT EMMAUS WESTERVIKIN ARKISTO, ANNETTE SÄRS

Rurre kuuntelee Abbé Pierreä Tammissaareissa 1978 Marika Nöjdin toimiessa tulkkina

Kakelle ja Rurrelle yhteistä oli rakkaus kirjoihin.

ABBÉ PIERREN PERINNE ELÄÄ KATOLISESSA PAMPLONASSA

- ENTÄ HYVINVOINTI-SUOMESSA?

TEKSTI HELKA AHAVA | KUVAT TRAPEROS DE EMAÚS JA EMMAUS EUROOPPA

Olipa kerran epätoivoinen Georges, joka kolkutti erään Abbé Pierreksi kutsutun papin ovelle pyytään yösiijaa. Näin voisi alkaa tarina Emmauksesta. Mietitkö koskaan, mitä itse olisit tehnyt, jos Georges olisi tullut sinun ovellesi? Olisitko antanut miehelle yösiijan tai rahaa hotelliööhön? Sen tiedän, että itse olisin tuntenut oloni epämurkavaksi ja pelännyt kurjuuden kosketusta. Entä jos en pääse miehestä eroon vaan hänen kohtalonsa tulee minunkin asiakseni?

Mitä teki Abbé Pierre vuonna 1949? Antoi-ko hän Georgesille pari frangia leipää varten tai rahaa hotelliööhön? Lähettikö hän miehen yömajaan? Tai sulkiko hän oven miehen nenän edestä: kaikkia on mahdotonta auttaa? Ei, ei ja ei. Abbé Pierre antoi Georgesille kyllä yösiijan mutta myös kutsun työhön asunnottomien auttamiseksi. Sinä tarvitset minua ja minä tarvitsen sinua.

Minusta tässä tarinassa kiteytyy tämänkin päivän Emmauksen olemus. Aivan alusta pitäen olemassaolomme kolme tukipilaria ovat olleet

työ, yhteisö ja solidaarisuus. Isoja sanoja, melkein pää halkeaa, mutta kyseessä on itse asiassa hyvin arkinen asia. Itsensä hylätyiksi tuntevat ihmiset – asunnottomat, päihderiippuvaiset, vapautuneet vangit, paperittomat maahanmuuttajat tai muuten vaan toisiaan tarvitsevat – saavat takaisin itsekunnioituksensa ja löytävät uudestaan elämälleen mielen asuessaan ja tehdessään työtä yhdessä. Yhteinen työ ja jaettu arki kantavat hyvää hedelmää, kun ihmisistä tulee vahvempia ja kykenevämpiä löytämään ratkaisuja ongelmiinsa. Tätä toipumisen ihmettä todistavat Emmaus-yhteisöt päivittäin.

Vaikka liikkeen perustaja olikin pappi, Emmauksen eetos ei lähde tuonpuoleisista vaan jokaisen ihmisen arvosta ja luovuttamattomasta oikeudesta työhön, asuntoon ja ihmisarvoiseen elämään. Näihin tasa-arvotalkoihin Abbé Pierre, kansanedustajana itsekkin yhteiskuntansa eliittiä, kutsui myös Ranskan hyväosaiset. Maailman parantaminen ei ole kenenkään yksinoikeus, vaikka hyväosaisten voi olla vaikeampi kokea yhteistä ihmisyyttä asunnottomien>

PAMPLONA

toman, narkomaanin tai ihmiskaupan uhrin kanssa.

Yhteisön ja työn parantavaan vaikutukseen perustuva toiminta-ajatus on osoittanut elinvoimaisuutensa. Tänä päivänä Emmauksen työyhteisöjä on yli 300 viidessä maanosassa, niistä perinteisiä asumisyhteisöjä noin 200. Suurin osa yhteisöistä tekee samaa Emmaus-työtä kuin mekin Helsingissä: kerää, korjaa, lajittelee ja myy käytettyä tavaraa. Kaikkialla maailmassa Emmaus-yhteisöt pyrkivät omavaraisuuteen, mutta pitävät aina tehtävänään auttaa myös oman yhteisön ulkopuolella olevia ihmisiä.

Pamplonan Emmaus on erilainen

Yksi tällainen yhteisö sijaitsee Pamplonassa, Espanjan Baskimaassa. Pamplonan Emmaus-yhteisö eli Traperos de Emaús on ollut olemassa yli 40 vuotta. Siihen kuuluu reilut 200 miestä ja naista, jotka työskentelevät kierrätyksen parissa. 25 näistä asuu yhteisön kauniissa, omassa talossa kaupungin ulkopuolella, muut asuvat vuokra-asunnoissa kaupungilla.

Yhteisössä noudatetaan solidaarista palkkapolitiikkaa. Kaikki työskentelevät kuusi tuntia päivässä, jotta työtä riittäisi mahdollisimman

monelle, ja yhteisön johtajasta uusimpaan yhteisöläiseen kaikilla on sama palkka: vajaat 800 euroa kuussa käteen. Pamplonan yhteisössä eletään todeksi Abbé Pierren ajatusta: ”Tänä päivänä, kun maailmasta on tullut yksi yhteinen kylä, meidän on pakko jakaa uudelleen. Se ei koske vain työtä, se koskee myös varallisuuttamme. Meidän on lopultakin opittava elämään yhdessä kaikine eroavuuksinemme ja meidän on taisteltava kaikin voimin, yksin ja yhdessä, sen puolesta että jokainen meistä voisi elää ihmisarvoista elämää.”

Pamplonan Emmaus on tehnyt sopimuksia kaupungin ja joidenkin yritysten kanssa ja ottaa mm. vastaan korjauskelvotonta elektroniikkaa purettavaksi kierrätettäviin ja pois heitettäviin osiin. Pamplonalaisten toiminta vaikuttaa aika lailla samanlaiselta ja suunnilleen yhtä laajalta kuin omalla Kierrätyskeskuksellamme pääkaupunkiseudulla. Yhteisön 20 kuorma-autoa pörräävät ahkerasti ympäri Navarraa noutaen käytettyä tavaraa. Kahdessa kuuden tunnin vuorossa yhteisön miehet ja naiset purkavat, lajittelevat, paalaavat ja hinnoittelevat tavaraa, josta myytäväksi kelpaava osa viedään yhteisön kolmeen myymälään.

Ihminen on tärkein

José María García, yhteisön johtaja, on silmin nähden onnellinen ja ylpeä joukoistaan. ”Meil-

lä ihminen on tärkein. Uudet ihmiset pitää ottaa vastaan rakkaudella. Myös koulutus on tärkeää ja sen pitää olla jatkuvaa. Emmauksen arvoista, ihmisen kunnioittamisesta ja solidaarisuudesta pitää puhua koko ajan.”

Tarvitaanko Emmausta Suomessa?

Pohjoismaisessa hyvinvointivaltiossa olemme tottuneet ajattelemaan, että yhteiskunnan velvollisuus on verovarojen turvin pitää huolta niistä, jotka tarvitsevat apua. Suomalaiselle Georgesille yhteiskunta tarjoaa jonkinlaisen asumisvaihtoehdon ja pienen taloudellisen turvan. Jos Georges tuntuu kykenevältä yksin asumiseen, häntä ei lähetetä yömajaan tai asuntolaan, sillä suurista asumisyksiköistä ollaan siirretty asunnottomien hajasijoittamiseen ympäri kaupunkia. Näin minimoidaan mahdolliset häiriöt, mutta toisaalta jätetään heikoilla oleva ihminen selviämään yksin. Myös elämänmuutosta tukevaa mielekästä työtä pystytään harvoin osoittamaan.

Kun yhteiskunta hoitaa heikommat, onko perinteiselle Emmaukselle enää tarvetta? Onko toiminnallamme tänä päivänä todellisuudessa vain kaksi tavoitetta: hankkia mahdollisimman paljon rahaa lahjoitettavaksi tukikohteillemme ja kierrättäminen? Eroammeko mitenkään oleellisesti esim. Fidasta tai UFFista?

Köyhyys tämän päivän Suomessa ei ole pelkästään aineellista. Se on yhteiskunnan sivuraiteelle ajautumista, osattomuutta yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, kulttuuriin, koulutukseen ja terveydenhoitoon. Siihen liittyy usein päihderiippuvuutta, mielenterveysongelmia, asunnottomuutta ja rikollisuutta. Se on yksinäisyyttä ja tarpeettomuuden kokemusta.

Emmaus-yhteisöt ovat yli 60 vuoden aikana osoittaneet käytännössä, että elämänmuutosta hakevan ihmisen on saatava tuntee itsensä tarpeelliseksi. Vaikka meillä ei ole asumisyhteisöä, oma Helsingin Emmauksemmekin antaa monen ihmisen elämälle uutta mieltä ja rakennuspuita muutokseen. Meillä on turvallinen ➤

työyhteisö ja mielekästä työtä, joka odottaa tekijöitä. Emme tarjoa osattomalle aterioita ja ajanvietettä vaan kutsumme kaikenlaisia ihmisiä tekemään työtä, jotta omat ja muiden asiat muuttuisivat paremmiksi. Emmauksessa jaamme yhteistä arkea, opettelemme kunnioittamaan ja arvostamaan toisiamme, vaikka meillä itse kullakin on omat taustamme ja historiamme ja saatamme olla eri mieltä politiikasta ja uskonnosta (tai vaikka henkarin asennosta).

Ahvenanmaalla ja Tammisaarella Emmaus on tarttunut tämän päivän suomalaisen köyhyyteen ja ottanut yhdeksi tehtäväkseen sosiaalisen työllistämisen. Myös Emmaus Helsinki kehittää yhteistyötä työvoimaviranomaisten kanssa. Etsimme uusia tapoja tarjota tarvitseville sitä, mitä parhaiten osaamme: konkreettista ja mielekästä työtä kierrätyksen parissa, osallisuutta ympäristöä suojelevassa toiminnassa ja työn hedelmien kierrättämisessä kotimaassa ja kauempana. Ja tätä kaikkea yhdessä mukavien ihmisten kanssa.

Emmauksen arki on kohtaamista ja vuorovaikutusta, auttamista ja autetuksi tuleamista. Georges tarvitsi yösijan, mutta saikin kutsun työhön. Sitä olkoon Emmaus myös tänään ja täällä! ■

José María Garcian (toinen oikealta) mielestä ihminen on tärkein.

ULLA HOYER

emmauksen AHERTAJA

Kotiliesi-lehdessä vuodelta 1992 Ulla Hoyer kertoo elämästään ja valinnoistaan artikkelissa Hyvä elämä on tärkeämpää kuin tavara. Artikkelini valottaa Ullan pyrkimystä toimia tärkeinä pitämiensä arvojen, kuten luonnon, ympäristön ja maailman köyhien puolesta. Myös kierrättäminen mainitaan hänen periaatteenaan. Emmauksen parista hän löysi aikoinaan mahdollisuuden tehdä konkreettista työtä. Hänen aktiivinen toimintansa Emmauksessa jatkuu edelleen. Kuluneet vuodet ovat olleet Ullalle työntäyteisiä ja sisältäneet monia haasteita niin kotimaassa kuin ulkomailla.

Hän kertoo asenteen kierrättämiseen ja turhan kulutuksen välttämiseen tulleen jo lapsuudenkodistaan.

– Sotien jälkeen kaikki materiaali hyödynnettiin ja vanhasta tehtiin uutta, selittää Ulla.

Kun Ulla perheineen asui useita vuosia ulkomailla, hän kiinnitti huomionsa kasvavaan kulutukseen. Varsinkin Yhdysvalloissa vietyt vuodet herättivät ajatuksen, voiko tällainen ylenpalttinen kulutus jatkua. Yhdysvalloissa Ulla kertoo tutustuneensa myös vihreään liikkeeseen ja sen kierrätystoimintaan.

Emmauksen toiminta perustuu vapaaehtoiseen työhön. Vapaaehtoisia tarvitaan erilaisiin tehtäviin pyörittämään toimintaa.

– Vaihtelua vapaaehtoisten määrässä on ollut, mutta aina on pystytty toimimaan. Työtä on riittänyt vaikka useammalle jakaa ja aina voi tehdä asiat vaikka paremmin, naurahtaa Ulla. Lahjoituksiakin on aina tullut riittävästi, mutta Ulla on joutunut vuosien varrella huomaamaan, kuinka laatu on huonontunut.

– Huonekalut ovat nykyään usein koottavia, eikä niistä juuri ole kierrätettävää. Samoin vaatteissa näkyy nykyinen nopea kulutuskäyttäytyminen ja halpojen vaatteiden kasvanut määrä.

Uutena toimintamuotona Ulla Hoyer mainitsee korjausompelun, jonka hän katsoo liittyvän kiinteästi kierrättämiseen, jatkaahan se tuotteiden käyttöikä merkittävästi. Emmauksen Mäkelänkadun myymälässä joitakin aikoja tarjolla ollut korjausompelu on saanut hyvän vastaanoton ja ollut suosittua. Sitä toimintaa Ulla haluaisi lisätä ja mahdollisesti myös huonekalujen korjausta.

Lisääntyvää eriarvoistumista niin Suomessa kuin kaikkialla maailmassa, Ulla pitää huolestuttavana ilmiönä. Yhä harvempi omistaa yhä enemmän ja köyhien määrä kasvaa. Avustettavia ryhmiä riittää. Emmauksen tuotoilla tuetaan sekä kotimaassa että ulkomailla toimivia järjestöjä, jotka toimivat kaikkein heikoimmassa asemassa olevien parissa. Näillä järjestöillä on selviä resursseja ja tukemiinsa ryhmiin liittyvää erityisosaamista, jota Emmaus Helsingillä ei ole.

– Kaikkein heikoimmassa asemassa olevia on vaikea auttaa, koska heillä ei ole järjestöjä. Siksi on tärkeää löytää yhteistyökumppani, jonka kautta apu menee luotettavasti perille.

Ulla valittiin myös Kansainvälisen Emmauksen hallitukseen ja myöhemmin toimeenpanevaan ryhmään. Nämä luottamustehtävät veivät hänet useisiin eri maihin, joissa Emmaus maailmalla toimii. Hän vieraili muun muassa Intiassa, Bangladeshissä ja Pohjois-Amerikassa. Hallituksen kokoukset saattoivat myös olla vaikka Afrikassa tai Latinalaisessa Amerikassa. Toimeenpanevan ryhmän kokouksissa käytettiin ranskankieltä, joten Ullan haasteeksi tuli opetella kieli. Pohjana hänellä oli aikuisena käydyt kielikurssit ja Genevessä asuttu aika. Rohkeana puhujana hän oppi pikkuhiljaa tulemaan toimeen itsenäisesti kokouksissa.

– Tunnen itseni etuoikeutetuksi, kun olen voinut toimia Kansainvälisessä Emmauksessa ja päässyt näkemään eri maiden kulttuureja ja toimintatapoja. Helppoa se ei aina ole ollut, mutta hyvin avartavaa ja motivoivaa, vakuuttaa Ulla.

Ihmisten vaikuttamismahdollisuudet kasvanevat globalisaation myötä. Maailmalla neuvoteltavat kauppasopimukset siirtävät pää-

töksentekoa aina vain etäämmälle. Päätökset tehdään jossain muualla, kuin siellä mihin olemme valinneet päättäjät. Yksittäisen ihmisen vaikutusmahdollisuudet käyvät aina vain vähäisemmiksi.

– Miten Emmaus pystyisi olemaan mukana, ei vain konkreettisesti solidaarisuustyössä, vaan myös poistamassa eriarvoisuutta ja epäoikeudenmukaisuutta. Se on todella vaikeaa. Miten voisimme olla näkyvästi mukana ottamassa kantaa ja puolustamassa niitä joilla ei ole ääntä eikä mahdollisuuksia vaikuttaa, pohtii Ulla vakavana.

Kun Ulla aloitti työskentelyn Emmauksessa, hänen lapsensa olivat 7- ja 9-vuotiaat. Nyt hän on neljän lapsen isoäiti. Nuorin lapsenlapsi on alle kaksivuotias ja hänen kanssaan Ulla viettää yhden päivän viikossa. Emmauksessakin hän työskentelee kolmena päivänä viikossa, eikä aikaa harrastuksille jää liikoja. Ulla kertoo kuitenkin kävelevänsä paljon, lukevansa ja kuuntelevansa radiota. Hän käy myös mielellään elokuvissa ja teatterissa. Ullan energinen ja sydämellinen olemus on esimerkkinä meille muillekin Emmauksessa toimiville. Aikoinaan tekemiään valintoja hän ei kadu, vaan uskoo, että tekisi saman valinnan tänään.

– Emmaus on minulle kuin toinen koti, toteaa Ulla Hoyer lopuksi. ■

TEKSTI: RAIJA RANTASALO | KUVAT: ULLAN KOTIALBUMI

Ulla Kansainvälisen Emmauksen maailmankokouksesta Burkina Fasossa vuonna 2003.

Itella Green

BHB2

Emmaus on mahdollisuus erilaisille ja eri-ikäisille ihmisille tehdä mielekästä työtä omien kykyjensä ja voimiensa mukaan tasa-arvoisemman maailman puolesta.

emmaus HELSINKI

Emmaus Helsinki ry:n kevätkokous

AIKA: Keskiviikkona 22.4.2015 klo 17.15

PAIKKA: Kepan kokoustila Elimäenkatu 25–27, Helsinki

Työjärjestys

- 1 Kokouksen avaus
- 2 Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
- 3 Pöytäkirjantarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
- 4 Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 5 Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
- 6 Esitellään vuoden 2014 tilinpäätös, toimintakertomus ja tilintarkastajan lausunto
- 7 Päätetään toimintakertomuksen hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta
- 8 Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
- 9 Vaalivaliokunnan valinta
- 10 Kokouksen päättäminen

Kokouksessa tarjolla pientä syötävää.

Lämpimästi tervetuloa!

Hallitus

Toimintakertomus ja tilinpäätös ovat luettavissa verkossa <http://1drv.ms/1MRr0rv> tai tilattavissa toimistosta, p. 045 13 88 673, toimisto@emmaushelsinki.fi.

Vuoden 2015 jäsenmaksu 5-100 € maksetaan oman valinnan mukaan tilille: FI17 5780 1020 0039 04, viite 11112.
Muista kirjoittaa nimesi ja osoitteesi maksulomakkeen viestikenttään.

KOKOUKSEN JÄLKEEN vapaata keskustelua Emmaus Helsingin 50. juhluvuoden suunnittelusta.